

MIHAJL ZOŠČENKO

Panfiličeve čebele

Neki rdečar meje je obiskal kolhoz. Svetiški so rodilci že prinesel skromno daritve: kozarec cvetičnega medu. Med je bil usem tako všeč, da so kožniki sklenili uvesti tudi pri njih čebelarstvo. Toda v bližnji in celini okolici se ni nikče pečal s čebelarstvom.

Med kožniki pa je bil neki kmet po imenu Ivan Panfilij ne ravno več mlad, okrog 72, leta. V svojih mladih letih se je bil ukvarjal s čebelarstvom. Tako je dobit Ivan Panfilij kolhoznikom: »Se letos boste pili čaj z medom. Toda je le iti v tak kraj, kjer gojijo čebele in tam kupiti, kar potrebuješ.«

Kolhozniki so odornili: »Naš kolhoz je vendar milijonov. Gledate izdatkov ti ni treba biti v skrbah.«

Nabasali so Ivanu Panfiliju žepo z denarjem in ga poslali na pot proti mestu Tambov.

Prišel je v Tambov. Tam so mu rekli: »Prav si naredil, da si prišel k nam. Pri nas so bile tri vase izseljene na Daljnji vzhod, v njihovi čebelarski s čebelami vred so ostali tukaj. Tu čebelarje vam odstopimo za skoraj smešno ceno. Toda kako nameravate čebele prepeljati, hm, to je veliko vprašanje!«

Ivan Panfilij je rekel: »ah, bom že kako spravljam domov. Dohro poznam čebele. Z njimi sem se ukvarjal vse življence.«

Na železniški postaji je imel srečo. Uspešno mu je, da je za svoje čebele dobil železniški vagon z odprtjo ploščadjo. Ivan Panfilij je lepo naložil po vrsti svoje panje na ploščad wagonov ter jih pokrili s plahom. Kmalu nato se je tovorni vlak premaknil in z njim vred je tudi ploščad s čebelimi panji veselo držala novemu domu naproti.

Vlak je vozil še tri dni, ustavljal se je na vsaki postaji, tudi nihče ni vedel, kje je njegov končni cilj. Na postaji »Poljaz« je Ivan Panfilij zapustil svojo ploščad v prizbil postajenčniku. Vprašal ga je:

»Povejte mi, koliko časa bomo pa ostali tukaj?«

Postajenčnik je odgovoril: »Tega vam pa res ne vem poveati. Morda celo do vetrusa.«

»Ako res ostanemo do večera tukaj, potem lahko odgnemo ponjavno in spustim čebele na pao. Tri dni so že na poti in zelo so izčrpane,« je rekel Ivan Panfilij.

»Kakor hočeš. Ku, pa mene vaš, kritati potniku brigajo? Imam svojega dela dolovja.«

Ivan Panfilij se je povrnjal k svojemu vagonu. Vreme je bilo božansko. Sinje nebo. Mireni juninski dan pod toplimi žarki smeri do sonca. Četrtice so distale. Ivan Panfilij je edogril plah s panjem. Pripravi se je šumel dvignila v zrak armada čebel in se zagnala proti dicesni poljski v polnem cvetu, pa tudi v bližnjem pozdružju.

V tem trenutku je postajenčnik prišel iz svoje pisarne in progo in začel da fati strojniku znamenje za odhod.

Ko je to udel, je Ivan Panfilij onemel. Ko je že nekaj trenutkov zopet prišel k temi, ki je uso nagnič, ki so mu jo dovoljevala njegova leta, planil k postajenčniku:

»Velespostovani, ne smete spustiti vlaka naprej! Vse moje čebele letajo po okolicah. Postajenčnik je odvernil rezko: »Poživljajte jim, da nekoliko pohite nazaj. Več kot tri minute ne morem zadržati vlaka.«

Ivan Panfilij je rekel: »Rotim vas, zadržite vlak do sončnega zahoda! Tukrat se čebele povrnejo nazaj v panje. Ali pa, v najslabšem primeru odsklopite moje ploščad od vlaka. Jaz se brez čebel ne morem odpeljati. Tukaj ne gre za tisoč čebel, teme pa okoliški in travniki.«

Postajenčnik je rekel: »Tukaj nismo v nikakem čebelnem letovišču, temveč na železnicu. Ali naj zgradit také malenkosti zadržite ves vlak! Ali ne vidite, da s takim obnašanjem smešite samega sebe?«

In tem je postajenčnik dal dokončno znak za odhod. Bled ko smrt je Ivan Panfilij skočil na svojo ploščad. Besno je po-

tem, da vzgoljio klavirske akrobate Dober učitelj klavirja, ki je obenem dober pedagog, pa bo ravnal drugega. On ne bo zanemarjal tehnike, ker ve, da mu je potrebna, A tehnike je njemu le sredstvo, ne pa cilj. Bistvena pravina, umetnine je čustvo, ki jo podaja, domuje, doživeti, prečuti, biti mora medij, duševni in več med skladateljem in poslušalcem, vse, po kateri pluje valovje čustev do čutnejšega sreča.«

Prijatelje imam in neprisia.

»Kje?« tega ni, se vzgoljio virtuzo, ki gledajo samo na zunanjosti efekta in hočejo briljanti. Spoznamo jih že po njihovih programih. Ti ne izbirajo umetnosti, temveč segajo prav, radi, tudi po plahi, če jim je mudi priloznost za tehnično akrobatsko. Jaz bom pri svojih učencih predvsem naložil doseganje do tehnike.«

Ko slovenski glasbeni ustreljavec bom propagiral pri svojih učencih, predvsem našo skupino virsko literaturo. Za nas je boljše, da igra naš pianist Benjamin Lipavca kakor Beethoven. Kdo pa bo igral naši stvari, če jih sami ne bomo?« Predvsem pa je treba pomisliti, da je reproduktiven umetnik važen za produktivnost, kakor je važno gledati naše drame, za razvoj naših komponiranih skladb.«

»Star tehnika bazira na učenju prstov na tipke. Ima jaz, ki je zato bolj mehanično, prekršano, okreštrionico.«

Tako pa temelji na pričakovanju na naravnost vseh tipk. Tu ne delajo samo konci prstov, temveč vse skladbe za klavir, če je že vnaprej gotov, da se jih morajo upreti, do slovenski komponisti izogiblji, kot so se jih izogiblji.«

Tako je zbirka »Otroških pesmi« pripravljena in izbrana, eno in dva prihaja svobodno do izraza. Tako izraza se najbolj prilagujejo v slovenski glasbi, je bolj všečno, polno odtenkov, polno duševnosti in poezije.«

»Kako si predstavlja delo glasbenega učitelja?«

»Včasih glasbeni učiteljevi te zadovoljili s tem, da zadajo zunanji formi, mirno

mirno poezije in hlepri pri svojih učencih. Težijo pač za Umolknili je v pogledu sko-

českih učiteljev.«

»Včasih glasbeni učiteljevi te zadovoljili s tem, da zadajo zunanji formi, mirno

mirno poezije in hlepri pri svojih učencih. Težijo pač za Umolknili je v pogledu sko-

českih učiteljev.«

»Včasih glasbeni učiteljevi te zadovoljili s tem, da zadajo zunanji formi, mirno

mirno poezije in hlepri pri svojih učencih. Težijo pač za Umolknili je v pogledu sko-

českih učiteljev.«

»Včasih glasbeni učiteljevi te zadovoljili s tem, da zadajo zunanji formi, mirno

mirno poezije in hlepri pri svojih učencih. Težijo pač za Umolknili je v pogledu sko-

českih učiteljev.«

»Včasih glasbeni učiteljevi te zadovoljili s tem, da zadajo zunanji formi, mirno

mirno poezije in hlepri pri svojih učencih. Težijo pač za Umolknili je v pogledu sko-

českih učiteljev.«

»Včasih glasbeni učiteljevi te zadovoljili s tem, da zadajo zunanji formi, mirno

mirno poezije in hlepri pri svojih učencih. Težijo pač za Umolknili je v pogledu sko-

českih učiteljev.«

»Včasih glasbeni učiteljevi te zadovoljili s tem, da zadajo zunanji formi, mirno

mirno poezije in hlepri pri svojih učencih. Težijo pač za Umolknili je v pogledu sko-

českih učiteljev.«

»Včasih glasbeni učiteljevi te zadovoljili s tem, da zadajo zunanji formi, mirno

mirno poezije in hlepri pri svojih učencih. Težijo pač za Umolknili je v pogledu sko-

českih učiteljev.«

»Včasih glasbeni učiteljevi te zadovoljili s tem, da zadajo zunanji formi, mirno

mirno poezije in hlepri pri svojih učencih. Težijo pač za Umolknili je v pogledu sko-

českih učiteljev.«

»Včasih glasbeni učiteljevi te zadovoljili s tem, da zadajo zunanji formi, mirno

mirno poezije in hlepri pri svojih učencih. Težijo pač za Umolknili je v pogledu sko-

českih učiteljev.«

»Včasih glasbeni učiteljevi te zadovoljili s tem, da zadajo zunanji formi, mirno

mirno poezije in hlepri pri svojih učencih. Težijo pač za Umolknili je v pogledu sko-

českih učiteljev.«

»Včasih glasbeni učiteljevi te zadovoljili s tem, da zadajo zunanji formi, mirno

mirno poezije in hlepri pri svojih učencih. Težijo pač za Umolknili je v pogledu sko-

českih učiteljev.«

»Včasih glasbeni učiteljevi te zadovoljili s tem, da zadajo zunanji formi, mirno

mirno poezije in hlepri pri svojih učencih. Težijo pač za Umolknili je v pogledu sko-

českih učiteljev.«

»Včasih glasbeni učiteljevi te zadovoljili s tem, da zadajo zunanji formi, mirno

mirno poezije in hlepri pri svojih učencih. Težijo pač za Umolknili je v pogledu sko-

českih učiteljev.«

»Včasih glasbeni učiteljevi te zadovoljili s tem, da zadajo zunanji formi, mirno

mirno poezije in hlepri pri svojih učencih. Težijo pač za Umolknili je v pogledu sko-

českih učiteljev.«

»Včasih glasbeni učiteljevi te zadovoljili s tem, da zadajo zunanji formi, mirno

mirno poezije in hlepri pri svojih učencih. Težijo pač za Umolknili je v pogledu sko-

českih učiteljev.«

»Včasih glasbeni učiteljevi te zadovoljili s tem, da zadajo zunanji formi, mirno

mirno poezije in hlepri pri svojih učencih. Težijo pač za Umolknili je v pogledu sko-

českih učiteljev.«

»Včasih glasbeni učiteljevi te zadovoljili s tem, da zadajo zunanji formi, mirno

mirno poezije in hlepri pri svojih učencih. Težijo pač za Umolknili je v pogledu sko-

českih učiteljev.«

»Včasih glasbeni učiteljevi te zadovoljili s tem, da zadajo zunanji formi, mirno

mirno poezije in hlepri pri svojih učencih. Težijo pač za Umolknili je v pogledu sko-

českih učiteljev.«

»Včasih glasbeni učiteljevi te zadovoljili s tem, da zadajo zunanji formi, mirno

mirno poezije in hlepri pri svojih učencih. Težijo pač za Umolknili je v pogledu sko-

českih učiteljev.«

»Včasih glasbeni učiteljevi te zadovoljili s tem, da zadajo zunanji formi, mirno

mirno poezije in hlepri pri svojih učencih. Težijo pač za Umolknili je v pogledu sko-

českih učiteljev.«

»Včasih glasbeni učiteljevi te zadovoljili s tem, da zadajo zunanji formi, mirno

mirno poezije in hlepri pri svojih učencih. Težijo pač za Umolknili je v pogledu sko-

českih učiteljev.«

»Včasih glasbeni učiteljevi te zadovoljili s tem, da zadajo zunanji formi, mirno

mirno poezije in hlepri pri svojih učencih. Težijo pač za Umolknili je v pogledu sko-

českih učiteljev.«

»Včasih glasbeni učiteljevi te zadovoljili s tem, da zadajo zunanji formi, mirno

mirno poezije in hlepri pri svojih učencih. Težijo pač za Umolknili je v pogledu sko-

českih učiteljev.«

»Včasih glasbeni učiteljevi te zadovoljili s tem, da zadajo zunanji formi, mirno

mirno poezije in hlepri pri svojih učencih. Težijo pač za Umolknili je v pogledu sko-

českih učiteljev.«

»Včasih glasbeni učiteljevi te zadovoljili s

